

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 70/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2010 doručená sťažnosť Ing. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v

primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou okresnému súdu sa sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 domáha priznania mu náhrady škody za ním tvrdený nezákonný postup okresného súdu v inom jeho súdnom spore. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd, ktorý v predmetnej veci vyhlásil 19. apríla 2007 rozsudok, ako aj krajský súd, ktorý o jeho odvolaní proti predmetnému rozsudku koná od 12. júna 2007, konajú v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'aluje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 19. 04. 2007 vydal Okresný súd Bratislava I rozsudok sp. zn. 9 C 38/04-135, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na priznanie náhrady škody spôsobenej postupom Okresného súdu Bratislava I v inom spore navrhovateľa. Proti tomuto rozsudku sa sťažovateľ dňa 23. 05. 2007 odvolal. Dňa 12. 06. 2007 bol predmetný spis predložený Krajskému súdu v Bratislave. Dňa 27. 11. 2007 bol predmetný spis vrátený Okresnému súdu Bratislava I bez rozhodnutia. Dňa 14. 04. 2008 bol predmetný spis opätovne predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní. Dňa 20. 05. 2008 bol predmetný spis predložený na vybavenie senátu Krajského súdu 3 Co. Dňa 03. 10. 2008 bol predmetný spis vrátený prvostupňovému súdu bez rozhodnutia. Dňa 03. 12. 2008 bol predmetný spis znovu predložený Krajskému súdu v Bratislave. Dňa 17. 12. 2008 bol spis vrátený prvostupňovému súdu bez rozhodnutia. Odvtedy súdy napriek urgenciám sťažovateľa vo veci nekonajú.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa, a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo porušené postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní

vedenom pod sp. zn. 9 C 38/2004 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/2004 konal bez zbytočných prieťahov v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Ústavný súd prikazuje Krajskému súdu v Bratislave, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07 konal bez zbytočných prieťahov v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi Ing. B. K. primerané finančné zadostučinenie v sume 9.958,18,- EUR..., ktoré sú mu Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave spoločne a nerozdielne povinné zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi Ing. B. K. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 303,30,- EUR..., ktorá je splatná do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. S. J. ...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07.

1. K namietanému postupu okresného súdu

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, v ktorej ústavný súd už koná.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že v čase jej doručenia ústavnému súdu (1. októbra 2010) ústavný súd už konal o identickej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04, pričom táto sťažnosť bola ústavnému súdu doručená už 9. decembra 2009 a ústavný súd o nej konal pod sp. zn. II. ÚS 303/2010, pričom nálezom č. k. II. ÚS 303/2010-43 z 3. februára 2011 ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 38/04 v čase po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 162/07-22 z 26. júla 2007 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného porušenia základného práva a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn.

9 C 38/04 je neprípustná, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému postupu krajského súdu

Sťažovateľ sťažnosťou podanou ústavnému súdu namietal porušenie označených práv aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07.

Z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9 C 38/04 ústavný súd zistil, že krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 284/07 konal o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9 C 38/04 z 19. apríla 2007, ktorým okresný súd žalobu sťažovateľa zamietol, pričom spis bol krajskému súdu predložený 12. júna 2007. Krajský súd uznesením sp. zn. 3 Co 284/07 z 21. augusta 2007 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ 12. septembra 2007 dovolanie, avšak už 24. septembra 2007 sťažovateľ zložil do pokladne krajského súdu súdny poplatok.

Dňa 27. novembra 2007 bol spis bez vybavenia odvolania sťažovateľa vrátený z krajského súdu späť okresnému súdu ako predčasne predložený, pretože podľa krajského súdu okresný súd pochybil, keď rozsudok z 19. apríla 2007 nedoručil aj sťažovateľovi ustanovenej právnej zástupkyňi, súčasne krajský súd upozornil okresný súd na nutnosť vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ním podaného dovolania. Okresný súd uznesením z 3. decembra 2007 zrušil svoje skoršie uznesenie zo 16. novembra 2004, ktorým pre účely konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 38/04 ustanovil sťažovateľovi právnu zástupkyňu (JUDr. I. Á.), pričom ostatné časti výroku tohto uznesenia (priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov) ostali bez zmeny a 15. februára 2008 okresný súd doručoval rozsudok z 19. apríla 2007 sťažovateľovi ustanovenej advokátke JUDr. I. Á.

Dňa 14. apríla 2008 bol spis opätovne predložený krajskému súdu, ktorý už v tejto veci konal pod novou sp. zn. 15 Co 64/08, avšak opatrením predsedníčky krajského súdu z 23. apríla 2008 bola vec pridelená späť do pôvodného senátu „3 Co“. Dňa 3. októbra 2008

bol spis opätovne bez meritórneho vybavenia odvolania sťažovateľa vrátený z krajského súdu späť okresnému súdu z dôvodu, že okresný súd nerešpektoval, a teda ani nevykonal skorší pokyn krajského súdu, v zmysle ktorého bolo potrebné vyzvať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov dovolania. Okresný súd uznesením z 24. novembra 2008 vyzval sťažovateľa, aby v zmysle pokynu krajského súdu odstránil nedostatky dovolania.

Spis bol 3. decembra 2008 opätovne predložený krajskému súdu a veci bola pridelená sp. zn. 3 Co 304/08, pričom už 17. decembra 2008 krajský súd vrátil spis bez vybavenia odvolania sťažovateľa späť okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného predloženia, pretože v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) potom, ako sťažovateľ ani po výzve neodstránil nedostatky dovolania, mal okresný súd predložiť vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o dovolaní a až následne mal spis predložiť odvolaciemu krajskému súdu.

Uznesením č. k. 9 C 38/04-185 z 18. marca 2009 okresný súd ustanovil sťažovateľovi pre účely dovolacieho konania právneho zástupcu (JUDr. P. S.), avšak podaním doručeným okresnému súdu 23. marca 2009 zobral sťažovateľ späť svoje dovolanie, ktoré podal proti uzneseniu krajského súdu z 21. augusta 2007. Dňa 15. marca 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Cdo 60/2010 zo 6. mája 2010 konanie o dovolaní sťažovateľa zastavil z dôvodu jeho späťvzatia (uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 24. mája 2010) a 13. mája 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Spis bol opätovne predložený krajskému súdu 20. júla 2010, pričom 21. októbra 2010 krajský súd vyhlásil vo veci rozsudok sp. zn. 3 Co 146/2010, ktorým rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 8. novembra 2010.

Z uvedeného prehľadu procesných úkonov nie je zrejmé, že by o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9 C 38/04 z 19. apríla 2007 konal krajský súd so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi. Odvolanie bolo sťažovateľom síce

podané ešte v roku 2007, avšak krajský súd o ňom z objektívnych dôvodov nemohol konať a rozhodnúť skôr, ako boli okresným súdom odstránené všetky procesné nedostatky brániace meritórnemu prerokovaniu tohto odvolania, a tiež nie skôr, ako najvyšší súd rozhodol o dovolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu, ktorým bol sťažovateľovi vyrubený súdny poplatok za odvolanie. Po odstránení všetkých uvedených nedostatkov brániacich krajskému súdu konať a rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa, zodpovednosť za oneskorené odstránenie ktorých nemožno pripočítať na ťarchu krajského súdu, pretože ich odstránenie nebolo v jeho právomoci, bol spis predložený krajskému súdu 20. júla 2010, pričom krajský súd rozhodol už 21. októbra 2010, t. j. 3 mesiace po predložení spisu. Túto lehotu rozhodovania krajského súdu nemožno považovať za takú, ktorá by bola spôsobilá vyvolať sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

Uvedené závery boli podkladom na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní súdom konať vo veci, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a o priznaní úhrady trov konania sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2011